

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614219705
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7614219705.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v spore žalobcu A. E., H.. XX.XX.XXXX, C. S. XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko, s.r.o., M. Gorkého 8, Spišská Nová Ves proti žalovanému A. E., H.. XX.XX.XXXX, C. C. XX, K. H. N., právne zastúpenému JUDr. Iveta Fabiánová, advokátka, Štefánikovo nám. 5, Spišská Nová Ves, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodnou žalobou zo dňa 18.11.2014, doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.11.2014, domáhal určenia neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej bol katastrálnym odborom Okresného úradu Spišská Nová Ves povolený dňa 19.02.2010 vklad pod č. N. XX/XX a žalovaný bol zapísaný ako vlastníak nehnuteľností a to rodinného domu, súpis. č. XXX, postaveného na pozemku parc. č. 3571/2, pozemku - parcely registra „C“, parc. č. 3571/1, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 613 m², pozemku - parcely registra „C“, parc. č. 3571/2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 112 m², a pozemku - parcely registra „C“, parc. č. 3571/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 53 m², ktoré sú zapísané na LV číslo XXX pre obec a katastrálne územie S., vydanom katastrálnym odborom Okresného úradu Spišská Nová Ves, v podiele vo výške 1/3 k celku.

2. Túto svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca v čase uzatvorenia uvedenej kúpnej zmluvy nadmerne užíval alkoholické nápoje, bol ťažkým alkoholikom, potuloval sa po kamarátoch a nebol schopný viesť „normálny“ život. Alkoholický život žalobcu zašiel až tak ďaleko, že v roku 2010 dostal epileptický záchvat, bol hospitalizovaný a potom podstúpil v mesiaci jún až september 2011 protialkoholickú liečbu na Prednej Hore. Následne od mesiaca august 2012 do mesiaca február 2013 absolvoval resocializačný proces v COR CENTRUM n.o. v Krupine. Žalovaný využil nielen skutočnosť, že žalobca bol v tom čase ťažkým alkoholikom a nedokázal reálne uvažovať a uvedomovať si dôsledky svojich činov, ale využil aj skutočnosť, že žalobca mal dlh vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX T. M. XX.XX.XXXX voči Poštovej banke a.s., nakoľko žalobca úver nesplácal, Poštová banka a.s. vyhlásila za splatný. Následne bola pohľadávka Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.5.2009 postúpená na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o., sídlo: Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36432105 (ďalej len „spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o.“). Uvedený dlh predstavoval sumu vo výške 1.728,69 EUR (ďalej len „dlh“). Žalovaný žalobcovi tvrdil, že dlh voči spoločnosti BENCONT INVESTMENTS s.r.o.

za žalobcu uhradí a túto úhradu dlhu voči spoločnosti BENCONT INVESTMENTS s.r.o. si žalovaný zabezpečí kúpnu zmluvou. Žalovaný žalobcovi povedal, že musí túto zmluvu podpísať. Žalovaný si bol vedomý skutočnosti, že žalobca, v tom čase ťažký alkoholik, si nevedomoval následky toho, čo mu žalovaný hovoril. Žalovaný zabezpečil a pripravil všetky záležitosti týkajúce sa zmluvy. Okolnosti podpisu, t.j. o aký typ zmluvy išlo, kedy sa podpísala, kde, či kto bol prítomný pri podpisovaní zmluvy, si žalobca nepamätá, nakoľko v čase podpisu zmluvy bol pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný právny úkon, ak zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti (§ 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného potom vyplýva, že ak má byť určitým právnym úkonom urobený len „naoko“ (tzv. simulovaný právny úkon) zastieraný iný právny úkon (tzv. disimulovaný právny úkon), je simulovaný právny úkon absolútne neplatný, z dôvodu nedostatku skutočne vôle konajúcich subjektov urobiť tento úkon. V takýchto prípadoch platí tento iný t.j. zastieraný právny úkon. Podmienkou však je, že zastieraný právny úkon zodpovedá vôli subjektov a ďalej, že sú u neho splnené i ostatné náležitosti požadované zákonom pre jeho platnosť (napr. vyhovuje zákonu, že ho neobchádza, resp. sa neprieči dobrým mravom). Pokiaľ by bol zastieraný právny úkon nedovolený, bol by rovnako neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka) /Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. októbra 2010, sp.zn. 5MCdo 11/2009/. Platnosť disimulovaného úkonu treba posudzovať samostatne. Podmienkou platnosti disimulovaného právneho úkonu je, že musia byť splnené všetky náležitosti platného právneho úkonu, najmä sa vyžaduje, aby disimulovaný právny úkon bol právnym úkonom dovoleným. O tento prípad však v danej veci nešlo. Disimulované dojednanie žalobcu a žalovaného, účelom ktorého bolo zo strany žalovaného zabezpečenie si pohľadávky tak, že na neho prejde vlastnícke právo k podielu na veci, predstavuje dojednanie spôsobu realizácie záložného práva spôsobom, ktorý nie je zákonom dovolený a prieči sa § 522 Občianskeho zákonníka v spojení s § 151a až 151j Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že tento disimulovaný právny úkon je absolútne neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka), vzhľadom na vyššie uvedené, najmä nedostatok vážnosti vôle na jednej, ako aj druhej zmluvnej strane a nepochybnej absolútnej neplatnosti úkonov, nemohol žalovaný nikdy nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe v podiele 1/3 k celku. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladné rozhodnutie o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

3. Na pojednávaní konanom dňa 09.02.2015 žalobca cestou svojho právneho zástupcu poukázal na to, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetného právneho úkonu, nakoľko následne je možné záznamom vykonať opätovný zápis vlastníckeho práva žalobcu v príslušnom katastri.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.01.2015 nesúhlasil so skutočnosťami uvádzanými žalobcom, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy žalobca požíval alkoholické nápoje, že bol ťažkým alkoholikom, resp. že v tom čase sa potuloval a nevedol „normálny život“, a z toho dôvodu si nepamätá okolnosti podpisu t.j. o aký zmluvný typ išlo, kedy sa podpisovala, kde či kto bol prítomný pri podpisovaní zmluvy, a že v čase podpisu zmluvy bol pod vplyvom alkoholu. Sám žalobca navrhol žalovanému, že prevedie na neho spomínaný spoluvlastnícky podiel a tento návrh žalovaný aj prijal. Dôvod prevodu predmetného vlastníctva na žalovaného vyplynul zo životnej situácie žalobcu. Na jar roku 2009 volala žalovanému matka oboch účastníkov konania a s plačom ho žiadala, aby našiel pre žalobcu prácu v Českej republike, kde žalovaný v tom čase pracoval. Vysvetlila mu, že žalobca vzal na seba dve pôžičky, ktoré následne neplatil a preto ich splácala matka účastníkov konania. V tom čase žalobca býval v rodičovskom dome spolu s matkou oboch účastníkov konania. Žalovaný matke vyhovel a pre žalobcu našiel prácu v lese na Morave v Českej republike, kde žalobca spolu so žalovaným pracoval a býval v podnájme a to do polovičky decembra roku 2009. V polovici decembra roku 2009 odišiel žalobca na Slovensko s tým, že si vybaví živnostenský list na území Slovenskej republiky a vráti sa do Českej republiky za účelom výkonu práce, ktorú doposiaľ vykonával „cez žalovaného“. Dôvodom vybavenia si živnostenského oprávnenia žalobcom bola perspektíva práce na niekoľko rokov. Termín začatia výkonu práce žalobcom bol stanovený na začiatok februára roku 2010. V decembri roku 2009 matka oboch účastníkov konania ťažko ochorela, z toho dôvodu sa cca týždeň po tom ako žalobca na Slovensko vrátil aj žalovaný, ktorý následne po dohode oboch účastníkov konania mal zostať doma na Slovensku a matku v zlom zdravotnom stave opatrovať. Nakoľko žalobca mal už vyššie spomínané pôžičky, ktoré musel splácať, nakoľko mal zabezpečenú prácu v Českej republike na niekoľko rokov a nakoľko mal pracovné stroje, ktoré mu zanechal žalovaný v Českej republike, mal sa na územie Českej republiky vrátiť a to bez žalovaného, kde mal žalobca zostať žiť a pracovať. Nakoľko sa žalobca nemienil na územie Slovenskej republiky vrátiť z vyššie spomínaných jeho finančných dôvodov, z dôvodov už spomínanej dohody o opatere matky oboch účastníkov konania žalovaným a rovnako z dôvodu zlych

vzťahov žalobcu s ďalšími jeho bratmi, oslovil žalovaného, že chce na neho previesť svoj spoluvlastnícky podiel so slovami, že sa na Slovensku už aj tak nevráti a žalovaný, ako jediný z bratov, mu pomohol v jeho problémoch, ktoré mu nastali. Nakoľko žalovaný prijal ponuku žalobcu o kúpe spoluvlastníckeho podielu žalobcu, žalovaný zabezpečil písomné vyhotovenie kúpnej zmluvy, ktoré písomne vyhotovenie žalobca ako predvádzajúci vlastníctvo podpísal na Mestskom úrade Spišská Nová Ves. Jeho podpis je úradne overený a za overenie podpisu žalobca zaplatil 1,- EURO v pokladnici Mestského úradu Spišská Nová Ves. Žalovaný odmieta, aby žalobca bol v čase podpisu kúpnej zmluvy opitý, tak, ako to uvádza a z toho dôvodu rovnako odmieta, že by žalobca nekonal vážne a nebol si vedomý dôsledkov uzatvorenia kúpnej zmluvy. Rovnako odmieta, aby žalobca bol v čase dojednávania kúpnej zmluvy ťažkým alkoholikom. Žalobca do polovice decembra roku 2009 pracoval na Morave v Českej republike, netúlal sa, a nepil. K dojednaniu kúpnej zmluvy došlo v mesiaci december roku 2009, v čase keď matka oboch účastníkov konania ochorela a k podpisu písomných vyhotovení kúpnej zmluvy došlo dňa 13.01.2010. Z uvedených skutočností vyplýva, že, ak by boli tvrdenia žalobcu pravdivé, ťažkým alkoholikom by sa stal už za obdobie jedného mesiaca. Žalobca po podpise vyhotovených kúpnych zmlúv sa na Moravu do Českej republiky, za účelom práce, nevrátil. Pod vplyvom najmladšieho brata oboch účastníkov konania, Z. E., odišiel bývať k nemu do jeho domu a vypomáhal mu pri prestavbe jeho rodinného dom. Po dokončení prestavby u brata Z., brat Z. vyhnal žalobcu z jeho domu. Následne žalobca začal vo väčšej miere požívať alkohol, potulovať sa a žiť nie „normálnym životom“, tak, ako to opísal žalobca vo svojej žalobe. Nakoľko mal žalobca spomínané problémy, t.j. pil, nepracoval a potuloval sa, nesplácal ani pôžičky. Z ľútosti k žalobcovi a s poukazom na to, aby sa dlh žalobcu nenavýšil o ďalšie trovy, nakoľko hrozilo vymáhane pohľadávky od jeho veriteľa cestou súdu, začal pôžičky splácať žalovaný. Žalovaný začal tieto pôžičky splácať až v mesiaci apríl roku 2010, t.j. tri mesiace po tom, čo došlo k podpisu písomných vyhotovení kúpnej zmluvy. Žalovaný doposiaľ za žalobcu zaplatil dňa 13.04.2010 sumu 600,- EUR a sumu 450,- EUR, dňa 19.05.2010 sumu 200,- EUR a sumu 150,- EUR a ďalej dňa 21.06.2010 sumu 23,- EUR a sumu 150,- EUR. Pred podpisom písomných vyhotovení kúpnej zmluvy, t.j. v čase dojednávania kúpnej zmluvy a ani v čase podpisu kúpnej zmluvy, žalovaný nemal vedomosť o tom, že bude za žalobcu splácať nejaké pôžičky a žalovaný voči žalobcovi žiadnu pohľadávku ani nevidoval. Skutočnosť, že žalovaný začal platiť za žalobcu pôžičky vyplynula zo samotnej životnej situácie žalobcu, t.j. z toho, že žalobca začal vo väčšej miere piť, nepracoval a pôžičky nesplácal. Z toho dôvodu žalovaný odmieta aj tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný len predstiera uzatvorenie kúpnej zmluvy a v skutočnosti bola jeho vôľou zabezpečiť si pohľadávku. Tak, ako vyššie uviedol žalovaný voči žalobcovi, v čase uzavretia kúpnej zmluvy, žiadnu pohľadávku nemal.

5. Písomným podaním zo dňa 01.02.2016, doručeným súdu dňa 02.02.2016 žalobca navrhol pripustiť zmenu žaloby tak, že žiadal pripustiť rozšírenie petitu pôvodnej žaloby v znení, aby súd určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností a to rodinného domu, súpis. č. XXX, postaveného na pozemku parc. č. 3571/2, pozemku - parcely registra „C“, parc. č. 3571/1, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 613 m², pozemku - parcely registra „C“, parc. č. 3571/2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 112 m², a pozemku - parcely registra „C“, parc. č. 3571/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 53 m², ktoré sú zapísané na LV číslo XXX pre obec a katastrálne územie S., vydanom katastrálnym odborom Okresného úradu Spišská Nová Ves, v podiele vo výške 1/3 k celku.

6. Vo vzťahu k tomuto rozširujúcemu petitu žalobca neuviedol žiadne bližšie ozrejmienie, v čom vidí naliehavý právny záujem na takomto určení požadovaného vlastníckeho práva v príslušnom podiele vo svoj prospech.

7. Tunajší súd uznesením sp.zn. 16C/117/2014 - 149 zo dňa 21.08.2017 uvedenú zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení petitu pôvodnej žaloby o uvedené znenie pripustil.

8. V reakcii na to žalovaný cestou svojej právnej zástupkyne v písomnom vyjadrení zo dňa 11.09.2017 okrem iného poukázal na to, že pre úspešnosť určovacej žaloby, ako táto žaloba žalobcu je a to v zmysle ust. § 80 O.s.p. (platného a účinného v čase podania žaloby) je preukázanie naliehavosti právneho záujmu zo strany žalobcu na tomto určení. Právny záujem musí byť naliehavý v tom zmysle, že samotná žaloba v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Určovacia žaloba je teda preventívneho charakteru a má eliminovať stav neistoty a je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Žalovaný je toho názoru, že spornosť a ani stav neistoty neexistuje a žalobca túto ani nepreukázal. Rovnako je toho názoru, že

spory medzi účastníkmi ani v budúcnosti nehrozia a teda naliehavý právny záujem žalobcu na tomto ním navrhovanom určené neexistoval a ani neexistuje. Pre prípad, že by žalobca právne argumentoval neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorej neplatnosti sa domáha, ako právny úkon relatívne neplatný a to s poukazom na to, že žalobca v súvislosti na ním uvádzané skutočnosti konal v omyle, vzniesol žalovaný, z dôvodu opatrnosti, námietku premlčania.

9. Žalobca v nadväznosti na to v písomnom vyjadrení zo dňa 20.9.2017 poukázal na to, že pokiaľ právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný právny úkon, ak zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. (§ 41a ods. 2 veta prvá občianskeho zákonníka). Z uvedeného potom vyplýva, že ak má byť určitým právnym úkonom urobený „naoko“ (tzv. simulovaným právnym úkonom) zastieraný iný právny úkon (tzv. disimulovaný právny úkon), je simulovaný právny úkon absolútne neplatný, z dôvodu nedostatku skutočnej vôle konajúcich subjektov urobiť tento úkon. V takýchto prípadoch platí tento iný t.j. zastieraný právny úkon. Podmienkou však je, že zastieraný právny úkon zodpovedá vôli subjektov a ďalej, že sú u neho splnené i ostatné náležitosti požadované zákonom pre jeho platnosť (napr. že vyhovuje zákonu, že ho neobchádza, resp. sa neprieči dobrým mravom). Pokiaľ by bol sám zastieraný právny úkon nedovolený, bol by rovnako neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka) /Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. októbra 2010, sp.zn. 5 M Cdo 11/2009/. Platnosť disimulovaného právneho úkonu treba posudzovať samostatne. Podmienkou platnosti disimulovaného právneho úkonu je, že musia byť splnené všetky náležitosti platného právneho úkonu. Najmä sa vyžaduje, aby disimulovaný právny úkon bol právnym poriadkom dovolený. O tento prípad však danej veci nešlo. Disimulované dojednanie žalobcu a žalovaného, účelom ktorého bolo zo strany žalovaného zabezpečenie si pohľadávky tak, že na neho prejde vlastnícke právo k podielu na veci, predstavuje dojednanie spôsobu realizácie záložného práva spôsobom, ktorý nie je zákonom dovolený a prieči sa § 552 Občianskeho zákonníka v spojení s § 151 a až 151j Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že tento disimulovaný právny úkon je absolútne neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka).

10. Rozsudkom sp.zn. 16C/117/2014-167 zo dňa 26.10.2017 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 16C/117/2014-205 zo dňa 30.11.2017 tunajší súd, ako súd prvej inštancie, výrokom I. zamietol žalobu v časti, ktorej sa žalobca domáhal určenia neplatnosti Kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej bol katastrálnym odborom Okresného úradu Spišská Nová Ves povolený dňa 19.02.2010 vklad pod č. N. XX/XX a žalovaný bol zapísaný ako vlastníkom nehnuteľností bližšie špecifikovaných v uvedenom výroku, výrokom II. určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností bližšie špecifikovaných v uvedenom výroku a výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

11. Vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu okrem výroku I. napadol včas podaným odvolaním žalovaný a čo do výroku III. aj žalobca.

12. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd, uznesením sp.zn. 2Co/13/2018-216 zo dňa 21.01.2019 vyššie uvedený rozsudok v napadnutom určujúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že pokiaľ tunajší súd (súd prvej inštancie) vzhliadol nedostatok vážnosti vôle účastníkov kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod predmetných nehnuteľností, čo robí tento právny úkon neplatným, a pokiaľ uzavrel, že strany sporu mali skutočne v úmysle uzavrieť zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, avšak ani táto zmluva nemôže byť platná, keďže podpísaná kúpna zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 553a Občianskeho zákonníka, tak takýto záver súdu prvej inštancie je minimálne predčasný, pretože z vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýval. Odvolací súd poukázal na to, že okrem tvrdení žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu ani žalovaný, ani svedkovia túto skutočnosť nepotvrdili. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že v zmysle § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka je základným cieľom zabezpečovacím prevodom práva zabezpečenie splnenia záväzku. Charakteristický je dočasný prevod práva, ktoré posilňuje postavenie veriteľa a zabezpečuje vyšší predpoklad splnenia záväzku dlžníka. Zo zabezpečovacej funkcie vyplýva aj bezodplatnosť prevodu zabezpečovacieho práva, v tomto prípade však išlo o odplatný prevod, aj keď za sumu 1,- EUR. Ako uviedol odvolací súd, z doteraz vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by v čase uzatvárania kúpnej zmluvy bol mal žalovaný voči žalobcovi pohľadávku, ktorú by si chcel vyššie uvedeným inštitútom zabezpečiť. Nebolo preukázané prevzatie dlhu ani pristúpenie k záväzku, ktorý mal žalobca voči spoločnosti BENCONT

INVESTMENTS s.r.o. zo strany žalovaného a len samotná skutočnosť, že po uzavretí kúpnej zmluvy čiastočne splácal žalovaný tento dlh ešte nepreukazuje, že úmyslom sporových strán bolo uzavrieť zmluvu o zabezpečovacom prevode práva. Odvolací súd tiež zdôraznil, že žaloba bola žalobcom odôvodnená hlavne tým, že žalovaný využil jeho ťažký alkoholizmus v čase uzatvárania zmluvy, čo sa však v priebehu sporu ukázalo byť nepravdivým tvrdením. Len skutočnosť, že po preliečení si žalobca predaj predmetu kúpnej zmluvy rozmyslel ešte nespôsobuje neplatnosť kúpnej zmluvy.

14. Podľa pokynu odvolacieho súdu obsiahnutého v odôvodnení jeho vyššie uvedeného rozhodnutia, úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne posúdiť uplatnený nárok žalobcu, vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, pričom rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania.

15. Tunajší súd, vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu, vychádzajúc jednak z dôkazov, ktoré vykonal pôvodne už pri svojom pôvodnom rozhodnutí, z ktorých listinné dôkazy opätovne zopakoval, ako aj vychádzajúc z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v danom sporovom konaní, dopĺňujúcich písomných vyjadrení strán sporu zaslaných súdu na základe jeho výzvy, opätovného dopočutia strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu po vrátení veci odvolacím súdom, ako aj z dôkazov ktorý si súd obstaral postupom podľa § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku SP (aktuálny list vlastníctva) ustálil tento skutkový stav:

16. Dňa XX.X.XXXX bola medzi žalobcom, ako predávajúcim a žalovaným, ako kupujúcim, uzatvorená Kúpna zmluva, predmetom ktorej bol predaj a kúpa spoluvlastníckeho podielu v rozsahu 1/3 k celku na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území Obce S. a to na rodinnom dome, súpis. č. XXX, postavenom na pozemku parc. č. 3571/2, na pozemku - parcele registra „C“, parc. č. 3571/1, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 613 m², na pozemku - parcele registra „C“, parc. č. 3571/2, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 112 m², a na pozemku - parcele registra „C“, parc. č. 3571/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 53 m², ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na Liste vlastníctva číslo XXX, v tom čase vedenom Katastrálnym úradom Košice, Správou katastra Spišská Nová Ves.

17. Podľa článku III. uvedenej kúpnej zmluvy žalobca, ako predávajúci, predal a žalovaný, ako kupujúci, kúpil uvedený spoluvlastnícky podiel k týmto nehnuteľnostiam za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu vo výške 1,- EUR, pričom podľa článku IV. uvedenej zmluvy táto kúpna cena podľa prehlásenia zmluvných strán uvedenej zmluvy bola zaplatená žalovaným žalobcovi k jeho rukám, čo mal tento potvrdiť podpisom uvedenej zmluvy.

18. Podpis žalobcu, ako predávajúceho, na uvedenej kúpnej zmluve bol úradne osvedčený na Matričnom úrade Mesta Spišská Nová Ves dňa 13.01.2010 pod poradovým číslom 159/10.

19. Vklad vlastníckeho práva žalovaného k predmetnému spoluvlastníckemu podielu na uvedených nehnuteľnostiach, ktorý bol predmetom vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, bol do katastra nehnuteľností povolený na základe rozhodnutia Správy katastra Spišská Nová Ves sp.zn. N. XX/XX zo dňa 19.02.2010.

20. Podľa aktuálneho výpisu z Listu vlastníctva č. XXX vedeného pre katastrálne územie S., X. S., je žalovaný toho času podľa zápisu v časti B uvedeného listu vlastníctva pod bodom B2 naďalej vedený titulom Kúpnej zmluvy N.-XX/XXXX zo dňa 19.02.2010, ako spoluvlastník v podiele 1/3 k celku na nehnuteľnostiach zapísaných na tomto liste vlastníctva, spoluvlastnícky podiel ku ktorým bol predmetom prevodu podľa spornej kúpnopredajnej zmluvy.

21. V súvislosti s uzatváraním uvedenej zmluvy žalobca vo svojej pôvodnej výpovedi uviedol, že nevedel vôbec čo podpisuje, nakoľko bol podľa neho pod vplyvom alkoholu a už vôbec nevedel, že čiastku prevádza za jedno Euro. Predmetné jedno Euro ani nemal vyplatené. Podľa jeho slov si akurát pamätal, že došli do budovy, kde je Všeobecná zdravotná poisťovňa v Spišskej Novej Vsi a tiež, že tam došli k pani, ktorá im predložila zmluvu, ktorá bola urobená aj bez neho. Táto pani mu povedala ,aby si ju prečítal, keďže tam toho bolo viacej, tak on to len letmo preletel, ani nevedel, že je to kúpno-predajná zmluva za jedno Euro a následne to podpísal. S návrhom tejto zmluvy podľa jeho slov prišiel žalovaný, ktorý podľa jeho slov argumentoval potrebu jej podpísania tým, aby neprišiel exekútor žalobcovi vziať túto jeho čiastku a takže on to zaplatí. Nevedel sa vyjadriť, či mu žalovaný pred cestou do Spišskej Novej Vsi povedal, čo ide podpisovať, pripustil možnosť, že mu povedal, že ide o zmluvu, avšak nespomenul

mu takúto zmluvu, ktorú nakoniec podpísal. Pokiaľ by vedel, že podpisuje zmluvu na prevod podielu za 1 Euro, takúto zmluvu by nepodpísal. On (žalobca) sa k samotnej zmluve dostal až potom, čo sa vrátil z liečenia z COR centra a bol si ju vyžiadať na katastri. Až vtedy podľa jeho slov zistil, že bola urobená takto zmluva o prevode za jedno Euro. Podľa jeho výpovede so žalovaným sa dohodli na darovacej zmluve s tým, že keď mu tie peniaze vráti, tak aj mu vráti uvedenú čiastku (podiel)na dome.

22. Naproti tomu žalovaný vo svojej pôvodnej výpovedi uviedol, že žalobca v čase podpisovania predmetnej kúpnej zmluvy nebol pod vplyvom alkoholu. V tom čase v decembri prišiel žalobca domov, kým žalovaný zostal na Morave, kde mal ešte nejaké vybavovačky v Čechách a následne vo februári sa podľa slov žalovaného mal žalobca vrátiť späť na Moravu a tam zostať žiť a pracovať prakticky až do dôchodku. Keďže ostatní bratia sa k nemu zachovali tak, ako sa zachovali, tak sa žalobca podľa výpovede žalovaného rozhodol prepísať svoj podiel na neho, pričom iniciatíva na uvedenú zmluvu vzišla zo strany žalobcu, pretože on sa mal vrátiť na Moravu a tam žiť a bývať. Návrh na spísanie zmluvy dal žalovanému podľa jeho vyjadrenia samotný žalobca, na základe čoho žalovaný následne navštívil svoju právničku, ktorá to spísala do písomnej podoby. Nie je pravda, že by žalobca o ničom nevedel. Prečo sa spoluvlastnícky podiel prevádzal na žalovaného len za jedno Euro, to nevedel vysvetliť, poukázal len na to, že to bol návrh žalobcu, a tento by to mal vysvetliť. Samotnému žalovanému to, že mu žalobca ponúka svoj spoluvlastnícky podiel za jedno Euro, nepripadalo čudné, bolo to jeho rozhodnutie, akurát na otázku žalovaného, prečo to neprepisuje na bratov Z. B. Š., mal podľa výpovede žalovaného žalobca uviesť, že to bolo z toho dôvodu ako sa títo k nemu zachovali. Uvedené jedno Euro z kúpnej zmluvy žalobcovi zaplatil po návrate z katastra nehnuteľností u nich doma. Žalovaný pripustil, že vedel približnú hodnotu tohto rodinného domu, lebo v roku 2002 sa robili poriadky s najmladším bratom Z., ktorý mal vyháňať ich mamu z domu a vtedy sa urobil aj znalecký posudok a mama tento dom prepísala na nich troch a to na brata Š., žalovaného a žalobcu, pričom bratovi Z. sa vyplatilo nejakých 80.000,- Sk. Hodnota domu v tom čase mala byť 800.000,- Sk.

23. Žalobca poukázal vo svojej pôvodnej výpovedi na to, že v uvedený deň, kedy spornú kúpnu zmluvu podpisoval, tak ako každé ráno šiel do obchodu, na tzv. „napoprafku“. Obchod otvárajú o siedmej, pil nalačno, pričom zvykol piť borovičku, slivku, avšak čo konkrétne v ten deň vypil, to uviesť nevedel. Nevie o koľkej cestoval do Spišskej Novej Vsi, takže nevie koľko mohol vypiť, ale podľa jeho vyjadrenia v tom obchode sa dlho nezdržali. Po odchode z obchodu z tejto tzv. „poprafky“ šiel rovno na autobus. Počas cesty autobusom už nič nepil, pričom cesta ním trvala asi 40 minút, a od momentu kedy vystúpil z uvedeného autobusu až do momentu kým šiel podpisovať predmetnú kúpnu zmluvu, taktiež nič nepil.

24. Žalovaný túto výpoveď žalobcu vo svojej pôvodnej výpovedi poprel a uviedol, že žalobca nešiel v ten deň do obchodu, ale ráno v tento deň spolu išli autobusom do Spišskej Novej Vsi, vystúpili pri pošte a hneď išli na Mestský úrad.

25. Svedkyňa G. Z., bývalá zamestnankyňa matričného úradu, na ktorom došlo k overeniu podpisu žalobcu na spornej kúpnopredajnej zmluve, si účastníkov uvedenej zmluvy nepamätala. Potvrdila však, že podpis na overovacej klauzule týkajúcej sa podpisu žalobcu je jej a teda, že to bola ona, kto podpis žalobcu overovala. Vo svojej výpovedi uviedla, že vo všeobecnosti, keď prídu ľudia na overenie podpisov k ním, títo im predložia listiny, kde chcú overiť podpisy, občiansky preukaz pre overenie totožnosti a následne sa pred nimi podpíšu a potom odchádzajú do pokladne vyplatiť príslušný poplatok. Konkrétne na nejaké bližšie detaily podpisovania tejto spornej kúpnopredajnej zmluvy si nespomínala, uviedla však, že v prípade, ak by k overeniu podpisu pristúpila osoba, ktorá by bola pod vplyvom alkoholu, prípadne zmätočná osoba určite by takejto osobe neoverovala jej podpis. V čase kedy svedkyňa pracovala na matrike, priestor medzi jej pracoviskom a zónou pre klientov bol oddelený dreveným pultom, na ktorom bola priehľadná stena, ktorá medzi dreveným pultom a spodným rohom bola oddelená voľným priestorom vo výške 20 cm. Svedkyňa tak mala možnosť vždy vidieť, čo klienti robia v zóne pre nich vymedzenej. Pokiaľ by teda pred ňu predstúpila osoba, ktorá by bola pod vplyvom alkoholu, podľa jej výpovede iste by to rozpoznala čuchom, a navyše keďže aj jej bývalý manžel dosť veľa požíval alkohol, aj vzhľadom na túto skutočnosť, by dokázala rozpoznať takýto stav osoby pred ňou.

26. Podľa pôvodnej výpovede žalobcu v uvedenom období, kedy pred podpisom predmetnej zmluvy pracoval na Morave zvykol zájsť tam na diskotéku a vtedy nasledujúci deň do práce nešiel, pričom takáto situácia počas tohto jeho pobytu na Morave mohla nastať len štyrikrát. Sám uviedol, že počas

jeho pobytu na Morave až taký problém s alkoholom tam nemal, po práci vždy šiel do krčmy na pivo. V tom čase tiež popíjal borovičku a u tohto pána, u ktorého bývali si dal ražnú.

27. Žalovaný vo svojej pôvodnej výpovedi uvádzal, že žalobca za ten čas čo s ním býval a pracoval na Morave fungoval ako normálny človek. Do krčmy podľa jeho slov zašiel raz za čas, nebolo to teda pravidelné. S alkoholom začal mať žalobca podľa žalovaného problém do takej miery, že musel absolvovať protialkoholické liečenie až potom, čo ho najmladší brat Z. vyhodil z domu a vtedy sa žalobca začal túlať kade-tade. Bolo to potom, čo žalobca tomuto bratovi Z. pomohol s rekonštrukciou jeho domu.

28. Svedok Š. E. vo výpovedi síce uviedol, že u žalobcu gradovalo pitie v čase, kedy mal žalobca uzavrieť spornú kúpnopredajnú zmluvu, avšak zároveň nevedel uviesť, kedy táto kúpnopredajná zmluva medzi stranami sporu mala byť podpísaná. On samotný sa o uvedenej zmluve podľa jeho slov dozvedel až potom, čo sa žalobca vrátil späť domov z liečenia z Prednej Hory.

29. V období roka 2009 až do februára 2010 uvedený svedok bol so žalobcom v kontakte veľmi málo, pretože ten buď robil, keď nemal peniaze, a keď mal peniaze tak pil. Uviedol, že žalobcu vídaval pred krčmou, avšak málokedy sa s ním navštevovali. Absolvoval v domácnosti žalobcu len bežné návštevy alebo keď trebalo ísť s mamou do nemocnice. Podľa svedka žalobca začal piť do takej miery, že bolo potrebné jeho liečenie potom, čo stratil prácu a začal chodiť po fuškách a s tými fuškami prišiel aj alkoholizmus. Mohlo to byť v r. 2006-2007. Na liečenie však žalobca šiel až potom, čo mal epileptický záchvat, na základe čoho bol odvezený do nemocnice, kde bol hospitalizovaný na neurológii, kde ostal asi týždeň v nemocnici, potom po návrate 2-3 týždne prebýval u tohto svedka a následne nastúpil na Prednú Horu.

30. Svedok Z. E. uviedol, že žalobca u neho prebýval v r. 2006, kedy pracoval na družstve. K nemu prišiel bývať potom, čo sa na niečom nezhodli so žalovaným a býval u neho rok a pol alebo dva roky. Bolo to na dennom poriadku, že žalobca pil. V tom roku 2006 keď prišiel o prácu a popíjal, to sa ešte s ním dalo, ale v roku 2008 začal byť agresívnejší. Prejavy zmyslu zbavenia u žalobcu sa podľa tohto svedka začali prejavovať v r. 2008. Svedok mu dohovára, aby prichádzal domov triezvy, najneskôr o 11-tej večer, keďže svedok pracoval ako šofér z povolania. Žalobca sa na tieto jeho výčitky urazil a odišiel. V tom čase začal ponocovať a prespával u kamaráta. Nepamätal si, či prišiel do kontaktu so žalobcom v decembri 2009 až február 2010, tvrdil však, že žalovaný dosť často sa stretával s alkoholikmi na dedine. Tiež mal vedomosť, že žalobca prebýval aj v rodičovskom dome, ale nevedel uviesť, v ktorom roku to bolo, pripúšťal roky 2010-2011. Po druhýkrát žalobca prebýval v jeho domácnosti v období, kedy ho dávali na protialkoholické liečenie.

31. Zo súhrnnej prepúšťacej správy Odborného liečebného ústavu psychiatrického, n.o. Predná Hora vyplynulo, že v žalobca bol v uvedenom zariadení hospitalizovaný od 22.06.2011 do 21.09.2011. Podľa obsahu tejto správy žalobca pri prijatí uvádzal, že problémové pitie mal od roku 1990, bola u neho preferencia tvrdého alkoholu (borovička), avšak počas jeho pobytu v Čechách pil väčšinou pivo. Denne vypil podľa toho, koľko mal peňazí pri sebe.

32. Zo zápisu o ukončení resocializácie vystavenej COR centrum, n.o., Krupiná bolo zistené, že v období od 15.08.2012 do 15.02.2013 žalobca absolvoval resocializáciu v uvedenom zariadení.

33. Podľa záverov znaleckého posudku č. 11/2017 súdneho znalca Z.. F. F., žalobca v roku 2009 a v januári 2010 bol v 2. varovnom štádiu závislosti na alkohole podľa Jellinka. Toto štádium je charakterizované narušením kontroly pitia, stupňovaním pitia, zvyšovaním frekvencie pitia, prechodom na destiláty, zvyšovaním tolerancie. Schopnosť fungovania (napr. pracovného) je ešte zachovaná, chýbajú ešte rozsiahlejšie orgánové a psychické zmeny, nie sú bežné ťažké abstinénčné príznaky pri vynútenej abstinencii. V čase epileptického záchvatu v roku 2011 už u žalobcu išlo o závislosť v 3. štádiu.

34. Podľa záverov uvedeného znalca v čase uzavretia predmetnej kúpnopredajnej zmluvy žalobca trpel závislosťou na alkohole v 2. varovnom štádiu podľa Jellinka. Toto štádium nie je dôvodom na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. Žalobca netrpel závažnou poruchou pamäti, intelektu, ani úsudku a toto u neho nebolo zistené ani počas jeho pobytu na Prednej Hore v roku 2011. V čase podpisu mohol byť pod vplyvom alkoholu, ale mohlo ísť nanajvýš o ľahkú opilosť s nepodstatným ovplyvnením úsudkových schopností. Okrem toho, sa podľa znalca žalobca pri závislosti v 2. štádiu

mohol zdržať konzumácie alkoholu, ak vedel, že má byť počas podpisu zmluvy triezvy. Celkovo z dostupných objektívnych údajov nie je možné vyvodiť, že by v čase podpisu zmluvy žalobca nebol spôsobilý na tento právny úkon.

35. Podľa pôvodnej výpovede žalobcu tento v čase, kedy pracoval na PD Odorín, ako ošetrovateľ dobytky, čo trvalo 5 rokov, si vzal pôžičku od Poštovej banky. Pracovný pomer u tohto zamestnávateľa následne ukončil dohodou z vlastného podnetu, pričom pôžičku ešte splácal aj v čase, kedy bol dobrovoľne nezamestnaný.

36. Existenciu určitého úverového vzťahu žalobcu a Poštovej banky, a.s. osvedčuje aj Dohoda o úhrade dlhu a uznanie dlhu, uzavretá dňa XX.XX.XXXX medzi obchodnou spoločnosťou Bencont Investments, s.r.o., Bratislava, ako veriteľom a žalobcom, ako dlžníkom, podľa ktorej článku I v minulosti žalobca uzavrel s Poštovou bankou, a.s. ako pôvodným veriteľom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu Poštová banka, a.s. poskytla finančné prostriedky vo výške 50.000,- Sk, ktoré sa žalobca mal zaviazat' splatiť v zmluvne stanovených lehotách, pričom uvedená pohľadávka voči žalobcovi bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.05.2009 uzatvorenej medzi uvedenou Poštovou bankou a obchodnou spoločnosťou Bencont Investments, s.r.o. postúpená práve na túto obchodnú spoločnosť.

37. Z obsahu vyššie uvedenej dohody ďalej vyplynulo, že ku dňu jej podpísania dlžná suma žalobcu predstavovala celkovú sumu vo výške 1.728,69 EUR (článok I bod 1.3.) a že žalobca sa zaviazal uvedenú sumu splatiť tejto obchodnej spoločnosti v 11 mesačných splátkach po 150,- EUR mesačne a jednou poslednou splátkou vo výške 78,69 EUR, pričom tieto mal uhrádzať vždy ku 15-tému dňu toho ktorého mesiaca, s tým že prvá splátka bola splatná dňa 15.08.2009 vo výške 150,- EUR a posledná dňa 15.07.2010 vo výške 78,69 EUR. Ako variabilný symbol splatnosti týchto splátok sa malo uvádzať číslo: XXXXXXXXXXX (článok II. dohody).

38. Podľa písomného prípisu Advokátskej kancelárie Mačaj a Novák, s.r.o. zo dňa 15.06.2009 označeného ako „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy pred začatím súdneho konania“ bol žalobca týmto právnym zástupcom, ktorý podľa obsahu tohto prípisu zastupoval obchodnú spoločnosť Bencont Investments, s.r.o., ešte pred podpísaním vyššie uvedenej Dohody o úhrade dlhu a uznanie dlhu vyzvaný, aby v lehote do 15.07.2009 zaplatil uvedenej spoločnosti pod variabilným symbol: XXXXXXXX sumu v celkovej výške 1.860,69 EUR. V texte výzvy sa okrem iného uvádza, že v prípade ak nedôjde k zaplateniu dlžnej sumy ani v súdnom konaní podá uvedená spoločnosť návrh na začatie exekučného konania a že vymáhanie tohto žalobcovho záväzku súdnou cestou a následnou exekúciou spôsobí navýšenie dlžnej sumy o cca 30%.

39. Svedok Š. E. uviedol, že to bol on, kto žalobcovi vybavil prvé splátky splátkového kalendára od pôžičky z Poštovej banky. Samotný žalobca mu tvrdil, že bude pracovať. Následne sa svedok dozvedel, že žalobca odchádza so žalovaným na Moravu. Podľa tohto svedka žalobca mal dlhy, ktoré splácal z tých peňazí, ktoré mu žalovaný vyplácal za jeho prácu na Morave.

40. Podľa pôvodnej výpovede žalobcu, na Moravu za prácou ho zavolať žalovaný. Neodmietol uvedenú prácu, lebo musel splácať splátky uvedenej pôžičky. Uvedené potvrdzuje aj pôvodná výpoveď žalovaného, podľa ktorého žalobca na Moravu išiel preto, lebo mama žalovaného prosila, aby mu našiel prácu, pretože ona splácala jeho splátky z pôžičky. Teda o pôžičkách žalobcu sa dozvedel už vtedy, kedy mu volala mama ohľadne zabezpečenia práce pre žalobcu. Bolo to pred odchodom žalobcu na Moravu s tým, že ona podľa výpovede žalovaného platila pôžičku za žalobcu.

41. Podľa pôvodnej výpovede žalobcu na Morave pracoval v lese, pričom spočiatku pracoval samostatne, neskôr spoločne robili so žalovaným. Býval spolu so žalovaným v jednom rodinnom dome, ktorý mal zabezpečený žalovaný už skôr, keďže tam predtým pracoval. Keď pracoval na Morave žalovaný mu dával 10.000,- Kč, na splátky a dával mu nejaké peniaze aj na stravu. Iné peniaze nevidel. Tiež však uvádzal, že nevedel koľko zarába na Morave, peniaze, ktoré dostal, však posielal z Moravy domov a to každý mesiac svojej mame, ktorá následne mala platiť šeky, ktoré on uhrádzal nebankovkám.

42. Žalovaný zasa tvrdil, že potom, čo žalobca skončil robotu na Morave a vracal sa na Slovensko, tomuto vyplatil sumu 30.000,- Kč. Išlo o peniaze žalobcu, ktoré si tento zarobil v Čechách.

43. Podľa zhodných výpovedí oboch strán sporu na Morave žalobca začal pracovať na Veľkú noc roku 2009, a z Moravy odchádzal niekedy v decembri uvedeného roku späť na Slovensko, pričom žalovaný tam ešte zostal asi dva týždne. V doplňujúcej výpovedi žalovaný uviedol, že žalobca sa vrátil na Slovensko niekedy okolo 06.12.2009.

44. Žalobca pôvodne uviedol, že na Slovensko sa vrátil späť, lebo už bolo koniec práce, už sa len pálili haluziny. Po návrate domov býval s mamou a následne došiel aj žalovaný.

45. Podľa žalovaného sa žalobca na Slovensko vracal po 8 mesiacov s tým, že si vybaví živnosť. Tiež uviedol, že im ochorela mama, preto bola dohoda, že žalobca sa vráti späť na Moravu a to vo februári a on teda žalovaný sa bude starať o mamu.

46. To, že si mal na Slovensku žalobca vybavovať živnosť tento poprel. Podľa jeho výpovede sa jednoducho už nechcel vrátiť späť na Moravu, aj keď vedel, že sa tam dalo zarobiť. Žalovaný mu aj hovoril, aby išiel späť na Moravu.

47. Svedok R. E. potvrdil, že pre neho pracovali ako žalobca, tak aj žalovaný. On (svedok) samotný bol zamestnancom u firmy UNILESS, kde pracoval ako hajný - technik a tú zamestnával oboch menovaných. Žalobcu vídaval triezveho a nemal s ním v práci žiaden problém. Žalobcu ani nikdy nevidel opitého. Podľa tohto svedka obaja, teda ako žalobca, tak aj žalovaný sa vracali na Slovensko, nakoľko mali niečo s mamičkou, bola chorá, preto za ňou cestovali, pričom túto informáciu mal od oboch menovaných. Žalovaný mal ostať na Slovensku a ošetrovať mamičku a žalobca sa mal vrátiť v marci nasledujúceho roka späť na sedenie stromčekov. Takto s ním boli dohodnutí s tým, že žalobca si mal vybaviť živnosť, nakoľko prácu vykonával na živnosť žalovaného. Bývanie na rok 2010 mal dohodnuté u pána E., kde si aj nechal časť vecí, ale žalobca nedošiel. Kontakt mal len na žalovaného, nakoľko žalobca nemal ani mobil. Následne mu žalovaný oznámil, že žalobca začal piť a že nepríde v roku 2010. Obe strany sporu pracovali pre neho sezónne v pestovateľskej činnosti na živnosť žalovaného. Toho poznal od roku 2007 a žalobcu od jari 2009. Podľa tohto svedka medzi stranami sporu bol bežný bratský vzťah, nevidel ich nejako sa hádať.

48. Svedok E. E. uvádzal, že žalobcu stretal v krčme trebárs trikrát v týždni. On osobne ho nesledoval. Žalobca vypil trebárs tri piva. Možno že žalobca niekedy bol podnapitý, ale nič moc. Bol ako každý chlap v krčme. Nebol svedkom toho, že by sa bol býval niekedy žalobca dostal až do takého stavu opilosti, že by o sebe nevedel. Keďže predchádzajúce bývanie musel žalobca opustiť, nakoľko pán L., u ktorého býval zomrel, uvedený svedok mu ponúkol, že môže v roku 2010 bývať u neho. Za to od neho len požadoval, aby mu každý rok nechal fúru dreva na kúrenie. Podľa jeho výpovede čas podnájmu nebol dohodnutý. Potvrdil však, že boli so žalobcom dohodnutí, že sa k nemu žalobcu vráti, aj si u neho nechal nejaké veci, ale následne už žalobcu nevidel.

49. Podľa čestného prehlásenia tohto svedka E. E. zo dňa 16.06.2015 si žalobca o neho dojednal podnájom izby v jeho dome E. XXX, ktorý mal trvať od začiatku roku 2010 na dobu neurčitú.

50. Svedok G. T. vypovedal, že asi v r. 2008 alebo r. 2009 pomáhal sťahovať veci žalovanému z Moravy na Slovensko. Keďže išlo o objemnejšie veci, bol k tomu potrebný aj príviesny vozík. Sťahovanie sa uskutočňovalo z dediny na Morave nazývanej E. a uskutočnilo sa niekedy v decembri koncom tohto mesiaca, resp. v jeho druhej polovici. Sťahovanie sa uskutočnilo preto, lebo tam stranám sporu končila nájomná zmluva v predmetnom dome, pričom časť týchto vecí sa presťahovala len do iného domu v tej istej obci na jej konci naľavo. Šlo o nejaké oblečenie, píly, náradie a tiež červenú babetu, nakoľko brat žalovaného mal pokračovať v pracovnej činnosti v uvedenej obci. Pri tomto sťahovaní prišiel do kontaktu len so žalovaným, a informácie o tom, že by mal žalobca pokračovať v pracovnej činnosti na Morave, a rovnako tak informácie o tom, že sa jedná o veci žalobcu, mal tak isto len od žalovaného. Následne po návrate s vecami na Slovensko pri ich vykladaní zahliadol žalobcu, ale priamo s ním nekomunikoval. So žalobcom sa stretol za celý čas 5-7 krát a bližšie si nevšimol, v akom stave bol.

51. Žalobca pôvodne vypovedal, že v čase podpísania spornej kúpnej zmluvy podľa jeho výpovede bol dlžný splátky nebankovke za tri mesiace. Tiež uviedol, že v čase kedy mu došli papiere od exekútora, podľa ktorých mu mal tento vziať jeho čiastku (na dome) mu mal žalovaný povedať že tieto dlžné

splátky žalovaný za neho zaplatí s tým, že ak bude mať peniaze, tak mu ich vráti a žalovaný jeho čiastku mu prevedie späť. Žalovaný za neho tieto tri splátky uhradil, pričom išlo o neuhradené tri splátky zo spomenutej pôžičky, ktorú prevzala spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o.. Podľa výpovede žalobcu uvedené papiere od exekútora mal obdržať po svojom návrate z Moravy, avšak nevedel uviesť od ktorého exekútora to boli. Tvrdil, že žalovaný vedel o exekúcii voči nemu a to práve z týchto papierov, ktoré mu došli od exekútora.

52. V doplňujúcej výpovedi žalobca uvádzal, že to bol žalovaný, ktorý mu hovoril, že mal podlžnosti a to vo vzťahu k spoločnosti Bencont Investments, s.r.o.. Žalobca opätovne uviedol, že mu prišli papiere od exekútora, že pokiaľ nebude splácať, tak že mu zoberú jeho podiel z príslušného domu. Tiež uviedol, že mu mal žalovaný tvrdiť, že pokiaľ prevedie svoj podiel na dome na neho, tak mu (žalobcovi) nezoberú žiadnu čiastku, lebo nebudú mať z čoho. Následne tieto jeho podlžnosti žalovaný splácal a tiež mu uvádzal, že keď bude mať peniaze, tak mu tieto peniaze vráti a on mu potom vráti jeho čiastku na dome. Podľa tejto doplňujúcej výpovede žalobcu, táto sporná kúpnopredajná zmluva bola uzavretá preto, lebo nesplácal dlh spoločnosti Bencont Investments, pričom v čase prevodu vlastníckeho práva mal dlh voči tejto spoločnosti vo výške 200,- Eur a 150,- Eur. V ďalšej časti svojej výpovede už dokonca uvádzal, že v čase svojho príchodu z Moravy mal voči obchodnej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. dlh dohromady vo výške cez 1.000,- EUR, kým to neuhradil žalovaný. Zároveň ale v rámci tejto svojej výpovedi žalobca uviedol, že dlh voči uvedenej spoločnosti prestal splácať asi od januára 2010, kedy začal piť, pričom žalovaný o tom mal vedomosť.

53. Podľa potvrdenia obchodnej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. zo dňa 16.04.2019, táto eviduje k pohľadávke žalobcu vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. 0004007207 platby a síce v sumách po 66,- EUR v dňoch 25.05.2009 a 19.06.2009, v sumách po 150,- EUR v dňoch 14.07.2009, 13.08.2009, 16.09.2009, 12.10.2009, 10.11.2009, 30.12.2009, 31.12.2009, 19.05.2010 a 21.06.2010, a jednu úhradu v sume 450,- EUR a to dňa 13.04.2010. Zároveň z tohto prírpisu vyplynulo, že uvedená spoločnosť v roku 2014 mala žalobcovi odoslať potvrdenie o zaplatení celej pohľadávky a v súčasnosti už voči nemu neevidujú žiadnu pohľadávku.

54. Zároveň podľa ďalšieho potvrdenia uvedenej obchodnej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. zo dňa 16.04.2019 vyplynulo, že táto tiež eviduje ďalšie úhrady k ďalšej pohľadávke žalobcu a síce vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX, pričom ide o platby v sumách po 66,- EUR v dňoch 25.05.2009 a 19.06.2009, v sumách po 200,- EUR v dňoch 14.07.2009, 13.08.2009, 16.09.2009, 12.10.2009, 10.11.2009, 30.12.2009, 12.01.2010 a 19.05.2010, jednu úhradu v sume 600,- EUR dňa 13.04.2010 a jednu v sume 23,- EUR dňa 21.06.2010. Zároveň aj z tohto prírpisu vyplynulo, že uvedená spoločnosť v roku 2014 mala žalobcovi odoslať potvrdenie o zaplatení celej uvedenej pohľadávky a v súčasnosti už voči nemu neevidujú žiadnu pohľadávku.

55. V doplňujúcej výpovedi žalobca uviedol, že splátky za december 2009 splácal ešte on samotný a takisto ešte splácal, keď prišiel domov. Nevedel sa však vyjadriť, kto uhradil splátku zaplatenú dňa 12.01.2010 v sume 200,- Eur, v tejto súvislosti len uvádzal, že pokiaľ v prípade tejto splátky je to jeho šek tak ju uhradil on samotný, pokiaľ je to šek žalovaného, tak ju uhradil žalovaný.

56. Úhradu splátok za žalobcu vo svojej pôvodnej výpovedi potvrdil aj žalovaný, ktorý však poukázal na to, že za žalobcu začal splácať peniaze až od apríla 2010 a to potom, čo mu v Bratislave povedali, čo bude všetko nasledovať, pokiaľ nezačne splácať pôžičky.

57. Vo svojej doplňujúcej výpovedi uviedol, že všetky úhrady realizované od 13.04.2010 splatil on sám a to na oboch úveroch, pričom následne uvedenú spoločnosť požiadal, aby mu poslala doklad, či je všetko v poriadku, aby mal istotu ako on, tak aj ich mama, a táto bola spokojná. Následne mu aj došiel papier, že je všetko ukončené a že všetko je v poriadku. V období január 2010 pritom žalobca voči nemu nemal žiaden dlh, ktorý by mu mal vrátiť.

58. Úhradu splátok žalovaným za žalobcu, avšak len za žalovaným uvádzané obdobie preukazujú aj doklady o vkladoch na účet, podľa ktorých žalovaný vložil na účet vedený v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka Spišská Nová Ves, číslo účtu: XXXXXXXXXX/XXXX, názov účtu: BENCONT INVESTMENTS dňa 13.4.2010 sumu 600,- EUR pod variabilným symbolom: XXXXXXXXXX a sumu 450,- EUR pod variabilným symbolom: XXXXXXXX, dňa 19.5.2010 sumu 200,- EUR pod variabilným symbolom:

XXXXXXXXXX a sumu 150,- EUR pod variabilným symbolom: XXXXXXXX, a ďalej dňa 21.6.2010 sumu 23,- EUR pod variabilným symbolom: XXXXXXXXXX a sumu 150,- EUR pod variabilným symbolom: XXXXXXXX.

59. Podľa pôvodnej výpovede žalobcu boli so žalovaným dohodnutý na uzavretí darovacej zmluvy s tým, že keď mu tento peniaze vráti, tak mu tento vráti jeho čiastku. Vo svojej doplňujúcej výpovedi už žalobca uviedol, že kúpna zmluva bola uzavretá preto, lebo nesplácal dlh spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. Zotrval na tom, že to bol návrh žalovaného, že tento uhradí sumu spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. a keď bude mať žalobca peniaze tak mu tento ich vráti a žalovaný žalobcovi prevedie jeho čiastku naspäť. Takto sa dohodli podľa žalobcu potom, čo žalobcovi došla upomienka od exekútora a zároveň žalovaný sa vrátil z Moravy. Poukázal na to, že ako cestu na matriku tak aj odmenu za vypracovanie uvedenej zmluvy uhradil samotný žalovaný, pričom tento mu zostal aj dlžný peniaze za vykonanú prácu na Morave a to v sume cca 32.000,- Kč, ktorú sumu však od žalovaného nevyháľal.

60. Podľa pôvodnej výpovede žalovaného návrh na spísanie zmluvy mu dal samotný žalobca, na základe čoho žalovaný následne navštívil svoju právničku, ktorá to spísala do písomnej podoby. Nie je pravda, že by žalobca o ničom nevedel. Prečo sa spoluvlastnícky podiel prevádzal na žalovaného len za jedno Euro, to nevedel vysvetliť, poukázal len na to, že to bol návrh žalobcu, a tento by to mal vysvetliť.

61. Vo svojej doplňujúcej výpovedi žalovaný opätovne uviedol, že iniciatíva išla zo strany žalobcu, nie z jeho strany k takejto zmluve. Žalobca bol rozhodnutý, že odíde na Moravu, bude tam žiť a mal tam zabezpečenú prácu, bolo dohodnuté, že prepíše čiastku na dome na neho (žalovaného) a to podľa výpovede žalovaného, preto ostatní bratia sa k nemu zachovali tak, ako sa zachovali. Tak sa mal pred ním žalobca vyjadriť.

62. Uvedené skutočnosti žalovaný uvádzal aj vo svojej pôvodnej výpovedi, kedy tvrdil, že živnosť do februára 2010 si žalobca nevybavil, nakoľko začal pomáhať bratovi Milanovi s dostavbou jeho domu. Podľa žalovaného koncom januára 2010 najmladší brat Milan prehovoril žalobcu, aby sa na Moravu tento nevracal, s tým, aby mu pomáhal rekonštruovať jeho dom, ktorý prerábali v tom čase.

63. Žalovaný podľa jeho vyjadrenia sa domnieval, že pokiaľ žalobca ostal pracovať u brata (Z.) a pre neho robil, tak ten že mu aj platí za prácu a preto žalovaný jeho splátky neriešil. Avšak koncom marca 2010, kedy žalovaný prišiel domov na Poráč dozvedel sa, že žalobca si požičal od mamy 350,- Eur údajne za účelom splatenia splátky, ktorú dlhuje uvedenej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. a až vtedy sa podľa jeho výpovede žalovaný začal zaujímať o jeho dlžoby, ktoré mal mať voči uvedenej spoločnosti. Zistil, že žalobca si neplní splátkový kalendár, a žalovanému bolo oznámené, že ak žalobca nezaplatí splátku v apríli 2010 a to do 12-tého, dajú to na súd a že žalobca môže počítať s tým, že to bude drahé a že mu môžu napočítať až 40 % penále. Keď následne dňa 11.04.2010 telefonicky kontaktoval žalobcu a zisťoval, prečo si tento neplní svoje podlžnosti, ten mu mal oznámiť, že keďže v dome nebyva a on nič platiť nebude. Vzhľadom na uvedené žalovaný podľa jeho výpovede na druhý deň volal uvedenú spoločnosť, kde zistil, za aké obdobie je žalobca v omeškaní a po dohode s nimi zaplatil za uvedený mesiac takú veľkú sumu.

64. Podľa doplňujúcej výpovede žalobcu, žalovaný ho nútil k podpísaniu spornej kúpnopredajnej zmluvy, pričom uvedené donútenie spočívalo upozornení žalovaného, aby mu jeho (žalobcovu) čiastku nezobral exekútor. Iný spôsob nátlaku žalovaný na žalobcu podľa jeho výpovede nevyvíjal.

65. Z doplňujúcej výpovede žalobcu tiež vyplynulo, že v minulosti uzatváral okrem tejto spornej zmluvy aj kúpnopredajnú zmluvu so svojou matkou, na základe ktorej nadobudol svoj pôvodný spoluvlastnícky podiel na dome, ktorý potom následne spornou zmluvou prevádzal.

66. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník"), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

67. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

68. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

69. Podľa § 41a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak neplatný právny úkon má náležitosti iného právneho úkonu, ktorý je platný, možno sa naň odvolať, ak je z okolností zrejmé, že vyjadruje vôľu konajúcej osoby.

70. Podľa § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

71. Podľa § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnenie záväzku možno zabezpečiť dočasným prevodom práva dlžníka alebo tretej osoby v prospech veriteľa (ďalej len "zabezpečovací prevod práva"). Pri zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dočasne prevádza vlastníctvo k prevádzanej veci podľa všeobecných ustanovení o nadobudnutí vlastníctva zmluvou (§ 133).

72. Podľa § 553 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je prevádzané právo zapísané v katastri nehnuteľností alebo v inom verejnom registri, veriteľ je povinný oznámiť dočasnosť prevodu práva v katastri nehnuteľností alebo v inom verejnom registri.

73. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

74. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

75. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

76. Podľa § 470 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

77. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a./ splnení povinnosti,

b./ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c./ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d./ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

78. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

79. Predmetom konania po vrátení veci odvolacím súdom sa stalo rozhodovanie o žalobcom uplatňovanom určení, že tento je spoluvlastníkom nehnuteľností v podiele vo výške 1/3 k celku bližšie popísaných v ním vykonanom doplnení žaloby písomným podaním zo dňa 01.02.2016, ktorú zmenu (rozšírenie) petitu súd pripustil uznesením sp.zn. 16C/117/2014 - 149 zo dňa 21.08.2017.

80. V danom prípade teda ide o určenie, či tu právo je alebo nie je podľa súčasného znenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku. V prípade tohto určovacieho výroku bolo potrebné, aby žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko to vyžaduje uvedené citovaného právneho predpisu, keďže naliehavý právny záujem na žalobcom požadovanom určení nevyplýva z osobitného právneho predpisu.

81. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu.

82. V zmysle judikatúry a súdnej praxe, naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 112/2004). Naliehavý právny záujem nie je pri takej určovacej žalobe, keď je zrejmé, že aj v prípade vyhovenia takejto žalobe nedôjde k odstráneniu spornosti práva a bude po nej musieť i tak nasledovať ďalšie súdne konanie. V takom prípade by podaná určovací žaloba neslúžila potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ak však určovací žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (porovnaj rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite, teda z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku žalobcu. Povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu, ktorý musí poukázať na určité skutkové okolnosti týkajúce sa sporu medzi stranami sporu, a zároveň objasniť, prečo práve podaná určovací žaloba je procesne vhodným (teda účinným) nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012).

83. Naliehavý právny záujem pri určovacích žalobách musí súd skúmať so zreteľom na okolnosti prípadu, predovšetkým na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je alebo nie je, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva.

84. Žalobca vo vzťahu k ním nastolenej požiadavke na určenie, že je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom ním uvádzaných nehnuteľností, výslovne neuvádzal žiaden naliehavý právny záujem na takomto určení. Inými slovami, žalobca pri tejto zmene svojej žaloby zároveň s touto zmenou opomenul túto zmenu odôvodniť aj z hľadiska existencie zákonom vyžadovaného naliehavého právneho záujmu na tomto jeho novoformulovanom určení.

85. Podľa väčšinových názorov právnej vedy je naliehavý právny záujem na určený práva vecnou legitímáciou žalobcu. Naliehavý právny záujem je súčasťou žalobného nároku, nejde iba o procesnú podmienku. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie o právnom záujme (či je alebo nie je daný) je meritórne. Doktrína zastáva názor, že súd má skúmať existenciu naliehavého právneho záujmu z úradnej povinnosti. Tento doktrinálny záver je v novej právnej úprave Civilného sporového poriadku udržateľný iba za predpokladu, že naliehavý právny záujem chápeme ako procesnú podmienku. Skúmanie meritórnych otázok podlieha v novej právnej úprave prejednávaciemu princípu, ktorý (takmer) vylučuje, aby súd na ich zistenie vykonával dôkazy bez návrhu strán a podľa ktorého nie je žiadateľné, aby vychádzal z iných skutočností ako z tých, ktoré strany tvrdili.

86. Argumentácia žalobcom pôvodného uvádzaného naliehavého právneho záujmu pri jeho pôvodnom, resp. po zmene žaloby pri prvom petite jeho žaloby a síce, že určenie neplatnosti predmetného právneho úkonu pre neho má význam, nakoľko následne je možné záznamom dosiahnuť opätovný zápis jeho vlastníckeho práva v príslušnom katastri, nie je z hľadiska formulačného plne aplikovateľná na tento jeho druhý petít.

87. Na druhej strane však naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. /teraz § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku/ sa vždy viaže na konkrétnu žalobu, jej rozhodné skutkové a nadväzujúce

právne konštrukcie, logicky premietajúce sa v žalobnom petite, ktorým sa má dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 548/2015 z dňa 28.09.2016).

88. Je teda možné konštatovať, že z obsahu žaloby žalobcu a vrátane jej doplnenia písomným podaním zo dňa 01.02.2016, vychádzajúc z jej skutkových a nadväzujúcich právnych konštrukcií, ktoré sa premietajú do súčasného žalobcom formulovaného žalobného petitu, rozhodovanie o ktorom je predmetom tohto sporového konania, sa žalobca domáha určenia svojho spoluvlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam preto, lebo už ako ich spoluvlastník nefiguruje v príslušnom zápise na príslušnom liste vlastníctva v katastri nehnuteľnosti v dôsledku spornej kúpnopredajnej zmluvy, ktorej platnosť v tomto spore napáda.

89. V tejto súvislosti je možné konštatovať, že len žalobcom požadovaným určovacím výrokom je možné nastoliť taký právny stav vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach, pôvodne patriacemu do jeho majetkovej sféry, aký tu bol pred uzavretím kúpnej zmluvy, ktorá podľa tvrdení žalobcu a ním na preukázanie tohto jeho tvrdenia produkovaných dôkazov má byť neplatná. Teda z tohto kontextu žaloby žalobcu aj po jej úprave vykonanej dňa 1.2.2016 možno vyvodiť tvrdenie existencie naliehavého právneho záujmu na ním podanej žalobe.

90. Súdna prax sa ustálila na názore, že určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv (právnych vzťahov) k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp.z. 3 Cdo 144/2010 z dňa 30. marca 2011, príp. rozhodnutie sp.zn. 1 Cdo 56/2003 publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 48/2004).

91. Tiež z ustálenej súdnej praxe vyplynulo, že ak je žalovaný odporca zapísaný v katastri nehnuteľnosti, ako vlastník nehnuteľnosti, má navrhovateľ naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, lebo také rozhodnutie súdu môže byť aj podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností. (porovnaj rozhodnutie sp.zn. 1 Cdo 3/2003 publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 48/2003).

92. Súd teda konštatuje, že na strane žalobcu vo vzťahu k petitu jeho žaloby, ktorým sa dožaduje určenia, že je podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v rozsahu 1/3 k celku, ktorý podiel bol predmetom prevodu na základe spornej kúpnopredajnej zmluvy, je daný naliehavý právny záujem.

93. Žalobca vo svojej pôvodnej výpovedi tvrdil, že v čase uzatvorenia uvedenej spornej kúpnopredajnej zmluvy nadmerne užíval alkoholické nápoje, bol ťažkým alkoholikom. a v nadväznosti na to, že v čase podpisu zmluvy bol pod vplyvom alkoholu, nevedel si následky toho, čo mu žalovaný hovoril, a že si nepamätal kde či kto bol prítomný pri podpísaní uvedenej zmluvy. Inými slovami, žalobca tvrdil, že v čase podpisovania predmetnej zmluvy nebol spôsobilý na tento právny úkon.

94. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou. Nie je potrebné, aby konajúca osoba bola v dobe právneho úkonu zbavená spôsobilosti na právne úkony alebo aby jej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, príp. ak obmedzenie na základe rozhodnutia nezahŕňa právny úkon, o ktorý ide. Neplatnosť právneho úkonu, ktorý urobila fyzická osoba v konkrétnom prípade pod vplyvom duševnej poruchy môže konštatovať iba súd. Svoje zistenie musí súd oprieť o znalecký posudok. Zo znaleckého posudku musí vyplývať, že v danom prípade (in concreto) išlo u konajúceho o prechodnú duševnú poruchu. Záver o neplatnosti právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť súdom bezpečne zistený. Keďže neplatnosť právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje bezpečné zistenie, že účastník právneho úkonu nedokáže posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládnuť, je vylúčené robiť záver o konaní v duševnej poruche na základe pravdepodobnosti či za skutkových okolností, ktoré aj napriek dôkaznej verifikácii v zmysle § 191 Civilného sporového poriadku (pôvodne v zmysle § 132 O.s.p.) neumožňujú urobiť v uvedenom smere úplne jednoznačný skutkový záver, na ktorý by bolo možné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aj keď je znalecký posudok z príslušného odboru esenciálnym dôkazným podkladom v konaní, v ktorom sa posudzuje či bolo predmetné právne konanie fyzickej osoby urobené

v duševnej poruche alebo nie, nezbavuje to ešte súd povinnosti, aby sa pri hodnotení dôkazov v zmysle § 191 Civilného sporového poriadku (pôvodne v zmysle § 132 O.s.p.) zaoberal úplnosťou a presvedčivosťou spracovaného posudku a hodnotil tento ako dôkazný prostriedok s ďalšími dôkaznými prostriedkami spôsobom uvedeným v ustanovení § § 191 Civilného sporového poriadku (pôvodne v zmysle § 132 O.s.p.) a s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. (Fekete, I: Občiansky zákonník. 1. Zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014, str. 349).

95. Súd po vykonanom dokazovaní a to aj po jeho doplnení po vrátení veci odvolacím súdom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že by v čase podpisovania zmluvy nebol schopný vnímať predmetný úkon, teda, že by bol býval konal v stave duševnej poruchy, ktorá by ho robila na tento právny úkon neschopným.

96. Žalobca tvrdil, že v čase podpisovania ním napádanej kúpnopredajnej zmluvy túto podpisoval opitý a to v takom stave, že o ničom nevedel. Toto jeho tvrdenie však okrem jeho vlastnej výpovede nepotvrdili žiadne iné dôkazy.

97. Poprel to žalovaný, nepotvrdila to ani svedkyňa G. Z.Á., ktorá overovala podpis žalobcu na predmetnej kúpnopredajnej zmluve, a napokon to nepotvrdil ani znalecký posudok č. 11/2017 súdneho znalca Z.. F. F., podľa ktorého v čase podpisu mohol byť pod vplyvom alkoholu, ale mohlo ísť nanajvýš o ľahkú opilosť s nepodstatným ovplyvnením úsudkových schopností. Tu dáva súd do pozornosti aj samotnú výpoveď žalobcu, ktorý ani sám nevedel uviesť, či a čo vlastne v uvedený deň pil.

98. V tejto súvislosti súd opätovne zdôrazňuje, že záver o neplatnosti právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť súdom bezpečne zistený, nepostačuje len púha domnienka, že to tak mohlo byť. Takéto bezpečné zistenie v prípade žalobcu však nebolo preukázané, preto súd tento argument žalobcu neuznal.

99. V rámci svojej doplňujúcej výpovedi po vrátení veci odvolacím súdom žalobca tvrdil, že ho žalovaný nútil k podpísaniu spornej kúpnopredajnej zmluvy, pričom uvedené donútenie spočívalo upozornení žalovaného, aby mu jeho (žalobcovu) čiastku nezobral exekútor. Iný spôsob nátlaku žalovaný na žalobcu podľa jeho výpovede nevyvíjal. Žalovaný tieto tvrdenia žalobcu nepotvrdil.

100. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon je urobený slobodne, ak k prejavu vôle nebol účastník prinútený určitými okolnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu nedošlo. Požiadavkou slobodného urobena právneho úkonu sa vylučuje platnosť právneho úkonu urobeného pod tlakom násilia alebo bezprávnej vyhrážky.

101. Občiansky zákonník tieto dva prípady nerozlišuje. Ďalšia okolnosť, ktorá môže vylúčiť slobodné tvorenie vôle konajúceho (tieseň), má iný právny dôsledok a preto je upravená samostatne (§ 49 Občianskeho zákonníka).

102. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by pri podpisovaní predmetnej kúpnej zmluvy bolo voči žalobcovi zo strany žalovaného vykonané akékoľvek fyzické násilie, čo napokon ani žiadna zo strán sporu netvrdila.

103. Bezprávna vyhrážka (tzv. psychické donútenie, vis compulsiva) je bezprávne pôsobenie na vôľu človeka, ktoré v ňom vzbudzuje dôvodný strach z ujmy, ktorou sa hrozí tak, že sa jeho vôľa prejavená v právnom úkone vytvára pod vplyvom tohto strachu. (Fekete, I: Občiansky zákonník. 1. Zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014, str. 329-330).

104. Okolnosti vylučujúce slobodu vôle konajúceho musia mať základ v objektívne existujúcom a pôsobiacom stave. Nestačí teda, či si ich existenciu konajúci len predstavuje, ale nie je pre ne objektívny dôvod a súčasne sa musí stať pohnútkou na prejav vôle konajúcej dotknutej osoby tak, že koná vo svoj neprospech. Právny úkon donúteného adresáta musí byť v priamej súvislosti s bezprávnou vyhrážkou, ktorá pochádza priamo od druhého subjektu právneho úkonu alebo od tretej osoby.

105. Bezprávná vyhrážka má právny význam, ak sú splnené tieto podmienky: Vyhrážka musí byť protiprávna (ak sa hrozí niečím, čo konajúci nie je oprávnený urobiť, alebo je síce na to oprávnený, ale nie je to oprávnený urobiť za tým účelom, aby prinútil iného k určitému právnomu úkonu); Medzi hrozbou a urobeným právnym úkonom je príčinná súvislosť (strach vychádzajúci z hrozby priamo ovplyvňuje vôľu konajúceho); Musí ísť o vyhrážku takej druhu a takej intenzity, aby podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu vyvoláva u toho, voči komu bola použitá, dôvodný strach a nakoniec musí byť bezprávná vyhrážka adresovaná tomu, ktorého právny úkon sa vynucuje, alebo osobám jemu blízkym. (Fekete, I: Občiansky zákonník. 1. Zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2014, str. 330).

106. Vykonaným dokazovaním súd v danom konaní nemal preukázané splnenie podmienok tzv. bezprávej vyhrážky. Predovšetkým tu absentovala už prvá z uvedených podmienok a síce existencia vyhrážky, ktorá by bola navyše protiprávna.

107. Okrem tvrdenia žalobcu o tom, že mu malo hroziť, že jeho podiel na dome mu vezme exekútor a že na túto hrozbu ho mal upozorňovať žalovaný, ktorý v dôsledku toho mal nastoliť na uzavretí spornej zmluvy so žalobcom, iný dôkaz takúto hrozbu nepreukázal.

108. Predovšetkým nebolo v konaní preukázané, že by žalobca v čase, o ktorom to sám tvrdil, a síce po jeho návrate ako aj návrate žalovaného z Moravy, teda niekedy v decembri 2009 mal obdržať akýkoľvek prípis od akéhokoľvek exekútora s hrozbou, ktorá bola vyššie naznačená. Sám žalobca nevedel ani uviesť meno uvedeného exekútora.

109. Uvedeným prípisom nemohol byť prípis Advokátskej kancelárie Mačaj a Novák, s.r.o., nakoľko tento bol datovaný k 15.06.2009 a na podklade toho následne žalobca uzavrel Dohodu o úhrade dlhu a uznanie dlhu zo dňa 20.07.2009, na základe ktorej svoje podlžnosti voči obchodnej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. splácal mesačnými splátkami po 150,- EUR, resp. 200,- EUR a to prakticky minimálne do konca decembra 2009, keďže sám potvrdil že splátky vrátane splátok za december 2009 s určitou uhradil on sám.

110. Vzhľadom na uvedené sa preto javí aj nelogické, že by mal obdržať akýkoľvek prípis od exekútora na vymáhanie podlžnosti pre Poštovú banku, resp. jej právneho nástupcu obchodnú spoločnosť Bencont Investments, s.r.o., keďže dlh bol uhrádzaný a iné podlžnosti aj podľa potvrdení obchodnej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. zo dňa 16.04.2019 voči nemu neboli vykazované.

111. Súd teda ustálil, že existencia vyhrážky, resp. hrozby, o ktorej sa zmieňoval žalobca, a ktorá je jedným z predpokladov splnenia podmienok tzv. bezprávej vyhrážky, nebola vykonaným dokazovaním preukázaná.

112. Ako už bolo vyššie uvedené ďalšia okolnosť, ktorá môže vylúčiť slobodné tvorenie vôle konajúceho je tieseň. Tá však samotná nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu, ktorého osoba konajúca v tiesni je účastná, ale len jej dáva oprávnenie na odstúpenie do zmluvy, ktorú za takýchto okolností uzavrela. Opätovne nešlo o prípad sporových strán tohto sporu, keďže žalobca od predmetnej kúpnej zmluvy neodstúpil.

113. Žalobca tiež uvádzal, že pri podpise mu táto zmluva bola predložená svedkyňou G. Z. - zamestnankyňou matriky, ktorá overovala jeho podpis a ktorá ho aj vyzvala, aby si túto zmluvu prečítal, pričom on samotný si ju len letmo preletel, ani nevedel, že je to kúpnopredajná zmluva za jedno Euro a následne to podpísal.

114. V tejto súvislosti súd uvádza, že stále platí stará rímska zásada „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým“ (vigilantibus iura scripta sunt), ktorá vyžaduje, aby každý zachoval aspoň minimálnu mieru opatrnosti, ku ktorej určite patrí aj znalosť obsahu dokumentu šifrovaného vlastnou rukou; pokiaľ takto žalobca nekonal a neprečítal si dokument, ktorý podpísal, musí znášať dôsledky svojho konania a túto okolnosť nemožno pričítať na ťarchu žalovaného. (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 429/2014 uverejnený v časopise zo súdnej praxe č. 4/2016 pod číslom 32 na str. 159).

115. Pre spochybnenie vážnosti vôle účastníka právneho úkonu nepostačuje subjektívne presvedčenie konajúceho subjektu, že sú tu okolnosti, z ktorých je zrejmé, že jeho vôľa nebola vážna, ale existencia takých okolností, z ktorých druhá strana musela rozpoznať, že vôľa konajúceho nie je vážna. O nedostatok vážnosti vôle nepôjde v prípade, keby konajúci subjekt skutočne nechcel úkon urobiť, pretože k vnútornej výhrade sa pri posudzovaní vážnosti vôle a platnosti právneho úkonu neprihliada. (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 429/2014 uverejnený v časopise zo súdnej praxe č. 4/2016 pod číslom 32 na str. 159).

116. Pokiaľ teda žalobca tvrdil, že pôvodná dohoda medzi stranami bola o niečom inom (pri prvotnej výpovedi dokonca uvádzal, že mali podpisovať darovaciu zmluvu), bolo jeho povinnosťou náležite sa oboznámiť s textom nimi podpísanej listiny, ktorú ako sám potvrdil mu bola predložená na prečítanie, a dôsledne si ju prečítať. Pokiaľ tak neurobil, nemôže byť táto skutočnosť pričítaná na ťarchu žalovaného, ako druhej zmluvnej strany.

117. Už vo svojej pôvodnej žalobe žalobca uvádzal, že mu žalobcovi tvrdil, že dlh voči spoločnosti BENCONT INVESTMENTS s.r.o. za žalobcu uhradí on, teda žalovaný, a túto úhradu dlhu voči spoločnosti BENCONT INVESTMENTS s.r.o. si žalovaný zabezpečí kúpnu zmluvou, pričom mu mal povedať, že musí túto zmluvu podpísať.

118. Tieto tvrdenia vo vyjadrení k žalobe žalovaný poprel, kedy uvádzal, že to bol sám žalobca, ktorý žalovanému navrhol, že prevedie na neho sporný spoluvlastnícky podiel, a tento návrh žalovaný aj prijal, pričom dôvod prevodu predmetného spoluvlastníctva na žalovaného vyplynul zo životnej situácie žalobcu. Tá mala spočívať v tom, že žalovaný mal odísť žiť a pracovať na Moravu, čo žalobca popieral.

119. Podľa žalobcu tak predmetná kúpnopredajná zmluva predstavuje disimulované dojednanie žalobcu a žalovaného, účelom ktorého bolo zo strany žalovaného zabezpečenie si pohľadávky a to tak, že na neho prejde vlastnícke právo k podielu na veci. Inými slovami, že strany sporu v skutočnosti neplánovali uzavretie kúpnopredajnej zmluvy, ale dojednanie spôsobu realizácie záložného práva spôsobom, ktorý nie je zákonom dovolený.

120. V tejto súd poukazuje na právny názor vyslovený odvolacím súdom v tomto konaní, podľa ktorého v zmysle § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je základným cieľom zabezpečovacím prevodom práva zabezpečenie splnenia záväzku. Charakteristický je dočasný prevod práva, ktoré posilňuje postavenie veriteľa a zabezpečuje vyšší predpoklad splnenia záväzku dlžníka. Zo zabezpečovacej funkcie vyplýva aj bezodplatnosť prevodu zabezpečovacieho práva, v tomto prípade však išlo o odplatný prevod, aj keď za sumu 1,- EURO. Ako uviedol odvolací súd, z dokazovania vykonaného do prvotného rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplývalo, že by v čase uzatvárania kúpnej zmluvy bol mal žalovaný voči žalobcovi pohľadávku, ktorú by si chcel vyššie uvedeným inštitútom zabezpečiť. Nebolo preukázané prevzatie dlhu ani pristúpenie k záväzku, ktorý mal žalobca voči spoločnosti BENCONT INVESTMENTS s.r.o. zo strany žalovaného a len samotná skutočnosť, že po uzavretí kúpnej zmluvy čiastočne splácal žalovaný tento dlh ešte nepreukazuje, že úmyslom sporových strán bolo uzavrieť zmluvu o zabezpečovacom prevode práva.

121. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa § 391 ods. 2 CSP je viazaný vyššie uvedeným právny názorom odvolacieho súdu.

122. V rámci vykonaného a aj doplneného dokazovania bolo preukázané, že ku dňu podpísania spornej kúpnopredajnej zmluvy, teda k 13.1.2010 žalovaný nemal voči žalobcovi žiadnu pohľadávku, ktorú by potreboval zabezpečiť zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva.

123. Tu len súd dáva do pozornosti pôvodnú výpoveď samotného žalobcu, v ktorej uvádzal, že v čase podpísania spornej kúpnej zmluvy bol dlžný splátky nebankovke za tri mesiace a že tieto tri splátky žalovaný za neho uhradil, pričom išlo o neuhradené tri splátky zo spomenej pôžičky, ktorú prevzala spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o.

124. Ako však bolo dokazovaním preukázané, úhrady za žalobcu žalovaný vykonal prvýkrát až dňa 13.04.2010, teda takmer tri mesiace po podpise predmetnej kúpnopredajnej zmluvy, pričom sám

žalobca potvrdil, že minimálne do konca decembra 2009 boli úhrady na dlh voči uvedenej spoločnosti zrealizované ním samotným, takže jeho samotné vyššie uvedené tvrdenie sa ukázalo ako nepravdivé.

125. Dokonca vo svojej doplňujúcej výpovedi po vrátení veci odvolacím súdom tvrdil, že jeho dlh ku dňu podpísania spornej zmluvy bol vo výške 200,- Eur a 150,- Eur, a na ďalšom mieste svojej výpovede dokonca uvádzal, že tento bol v čase jeho príchodu z Moravy dohromady vo výške cez 1.000,- EUR, kým to neuhradil žalovaný.

126. Tak, ako bolo už vyššie uvedené, tieto skutočnosti neboli preukázané a samotný žalobca potvrdil, že splátky do konca decembra 2009 boli na dlh voči uvedenej spoločnosti zrealizované ním samotným.

127. Jedinou spornou splátkou síce zostávala úhrada dňa 12.01.2010 v sume 200,- Eur, avšak žalovaný poprel že by túto splátku uhradil on samotný, táto skutočnosť nevyplývala ani z listinných dokladov (dokladov o vkladoch na účet vedený v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka Spišská Nová Ves) a aj samotný žalobca v tejto súvislosti uvádzal, že pokiaľ v prípade tejto splátky je to jeho šek tak, ju uhradil on samotný, pokiaľ je to šek žalovaného, tak ju uhradil žalovaný.

128. Vzhľadom na uvedené, preto súd ustálil, že v čase podpísania spornej kúpnopredajnej zmluvy žalovaný nemal žiadnu pohľadávku voči žalobcovi. Dokonca v tom čase neexistoval ani žiadne splatný a v čase podpisu neuhradený záväzok žalobcu voči obchodnej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o., keďže na jeho dlh s touto spoločnosťou bol uzavretý splátkový kalendár, pričom všetky splátky, ktoré boli splatné ku dňu podpísania spornej kúpnopredajnej zmluvy, mal v plnom rozsahu uhradené.

129. Doplneným dokazovaním nebolo preukázané ani prevzatie dlhu žalobcu voči obchodnej spoločnosti Bencont Investments, s.r.o. žalovaným a ani prístupenie k tomuto záväzku samotným žalovaný.

130. Súd preto uzavrel, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že úmyslom strán v tomto spore namiesto spornej kúpnopredajnej zmluvy bolo uzavrieť Zmluvu so zabezpečovacím prevodom práva zabezpečenie splnenia záväzku v zmysle § 553 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak, ako sa to snažil prezentovať žalobca.

131. V tejto súvislosti opätovne poukazuje na závery prezentované Najvyšším súdom SR v jeho rozhodnutí sp.zn. 5 Cdo 429/2014, v zmysle ktorých pre spochybnenie vážnosti vôle účastníka právneho úkonu nepostačuje subjektívne presvedčenie konajúceho subjektu, že sú tu okolnosti, z ktorých je zrejmé, že jeho vôľa nebola vážna, ale existencia takých okolností, z ktorých druhá strana musela rozpoznať, že vôľa konajúceho nie je vážna, pričom o nedostatok vážnosti vôle nepôjde v prípade, keby konajúci subjekt skutočne nechcel úkon urobiť, pretože k vnútornej výhrade sa pri posudzovaní vážnosti vôle a platnosti právneho úkonu neprihliada.

132. V konaní tiež viackrát zo strany žalobcu bolo poukázané na fakt, že odplata z spornej kúpnopredajnej zmluvy bola stanovená vo výške 1,- EURO a, že za takýchto podmienok, že by takúto zmluvu nepodpisal, pokiaľ by vedel, čo je v nej obsiahnuté.

133. V tejto súvislosti súd uvádza, že sama skutočnosť, že účastníci kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti sa pri jej uzavretí dohodli na kúpnej cene 1,- EURO, bez ďalšieho nesignalizuje porušenie dobrých mravov (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ bolo uzavretie kúpnej zmluvy výsledkom dohody jej účastníkov nespátej s konaním priečiacim sa dobrým mravom (konaním contra bonos mores), samo dojednanie kúpnej ceny v tejto výške nie je v rozpore s dobrými mravmi, nemá spoločensky neakceptovateľné ciele, ani dôsledky, ktoré by boli v kolízii s dobrými mravmi. (pozri rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 244/2018 zo dňa 27.06.2019).

134. Čiže samotná skutočnosť, že odplata za prevod spoluvlastníckeho podielu zo žalobcu na žalovaného podľa spornej kúpnopredajnej zmluvy bola dojednaná na sumu 1,- EURO, sama o sebe nemohla a ani nemôže spôsobiť neplatnosť tejto kúpnopredajnej zmluvy.

135. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, preto súd dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť.

136. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

137. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

138. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

139. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

140. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

141. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko mal v tomto spore plný úspech.

142. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6 Cdo 222/2016).

143. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

144. Trovy štátu v tomto spore nevznikli, keďže trovy znaleckého dokazovania boli hrazené z preddavku zloženého žalobcom. Z uvedeného preddavku je prípadne možné aj pokryť trovy svedočného priznané svedkovi E. E. dožiadaným súdom v Českej republike vo výške 37,- Kč.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.